

PLEGUEM, PLEGUEM I PLEGUEM!

A l'opinió pública

Conciutadans, conciutadanes i altres espècies domèstiques: Mancariem a un deure de cortesia si en finalitzar la tasca empresa no us dirigíssim unes paraules de comiat i no puntualitzéssim la nostra posició passada, present i futura.

Ara que anem a fer l'ànec, podem dir els motius que ens impulsaren a sortir a la llum pública.

L'ESQUELLOT fou pensat, entrà en període de gestació i fou parit amb l'únic objecte d'aconseguir per a Granollers un Institut que continuaria, un cop establert, l'obra de grimegia que nosaltres iniciéssim. En la ment de tothom encara hi és latent el record de les nostres campanyes per a aconseguir per al nostre poble aquesta millora que tant ens honora i ens plau. Tothom sap les persecucions de què hem estat objecte, les vegades que la presó ha estat el domicili dels nostres redactors i l'exili a Sevilla d'un volgut company per defensar aquest noble ideal de millorament del camp intel·lectual de la ciutat nostrada.

Ah!... Hi ha qui ha cregut que la nostra finalitat era pendre el pèl a la gent, com un Pintasol vulgar. Trist error! Pensar que nosaltres disfrutàvem dient que En Joseph és un alemany de *doublé*, que «La Terra Vallesana» és una *birria*, que la Cooperativa Elèctrica serà el *timo* de les misses làiques; que la Gasetta Municipal té més pocasolta que La Terra; que En Jhon Gilbert Fontdevila és el més trist dels humoristes; que En Forcada porta un bigoti «corte Martí»; que En Paco de la Fonda rebaijarà els preus de l'autobús; que els carlins aniran al cel; que l'Albarranch no té un pèl de tonto, ni dels altres; que els de la Creu Vermella tenen un uniforme de propietat; que els de la FAI masteguen regalèssia; que l'Obrero porta calçotets llargs; que En Montanyà no coneix la pasta Dens; i que al Majestic ens els prenen amb tota la barra... Pensar això, és indigne dels ciutadans d'un poble que vol anar a la vanguardia dels pobles moderns i civilitzats.

Si la nostra finalitat hagués estat aquesta i no altra, la història ens escupiria a la cara i ens negaria el

mocador reivindicador de la nostra gestió. No! No, no, no i no!!... Nosaltres no havem dit mai el que acabem de dir ni ho tornariem a dir, encara que en dir-

ho salvéssim la nostra més gran responsabilitat.

Des del número ú de L'ESQUELLOT, la consecució de l'Institut ha estat el nostre lema i a aquesta obra formidable hi hem dedicat la nostra substància gris, el nostre esforç més gran, els nostres cabals, i les columnes del nostre periòdic s'han arbrandat sempre amb el foc sagrat d'aquell ideal.

Solament els esperits mesquins, les ànimes turmentades

pel reuma i l'artrisme, els cors tarats pel cuc del maquiavelisme, els cervells punxats per l'agulla de la incomprensió, poden llançar damunt nostre tota la baba pestilent de les seves invectives, volgient fer veure al poble sa i conscient que el que nosaltres anàvem a fer era barrila de la bona.

Perdoneu-los, Senyor, que no saben on és l'estret de Bab-el-Mandeb!...

Avui, però, l'èxit ha coronat el nostre esforç; avui és un fet la creació de l'Institut dels nostres amors, pel què tant i tant hem batallat, trinxera per trinxera, casa per casa, finestra per finestra.

Per això pleguem. La nostra missió en la terra (jamai vallesana), s'ha acabat. Modestos de mena, no volem fer el *pavero* dient que si Granollers ha obtingut aquest Centre d'estudis superiors ens ho deu única i exclusivament a nosaltres i ens retirem de puntetes, sense fer soroll, però cridant amb tota la força dels nostres pulmons:

«Granollerí!!...»

Recorda que en morir L'ESQUELLOT va néixer l'Institut! No has perdut gens amb el canvi. Tant fa riure una cosa com l'altra!»

EL QUE FA DE COS
DE LA REDACCIÓ (†)

El «Coro de Victimes» canta el Credo

...patí baix el poder d'en Camillus Pilatus; fou bescantat, empaïtat i criticat; s'em-bolicà amb la gent; es va morir als nou mesos i entre els «vius» s'en pujà al Cel.